

Діло

Виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пом.
Конто почт. шкід. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор при-
ймає від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 27-50 „
Річно 55-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар,
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Латвія адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 23-41.
Друкарні: 23-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІН.
СТРАШ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Знаєте бльйну притчу про закопані таланти?
Так само нерозумно поступає той, хто свої
ощадности тримає дома, а не зложить на
вкладкову книжечку в
Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“
у Львові, вул. Руська ч. 20.

Гага.

Львів, 24. січня 1930.

В понеділок, 20. січня ц. р. завершилася в Гаазі цілою низкою договорів між державами по-
для, що буде мати без сумніву поважний вплив
на дальше формування мирних відносин в Євро-
пі. Після Люкарна в заключених у ній догово-
рів, що між іншим спричинили вступлення Ні-
меччини до Ліги Націй, гааска конференція, що
закінчилась успішно в понеділок, в без сумніву
найпліднішою подією у міжнародному житті
повоєнних часів. Численні західно-європейські
політики твердять, що гааска конференція озна-
чає ліквідацію світової війни. А в усі разом взя-
ті договори, підписані в Гаазі, прозвані конферен-
цією офіційально „ліквідацією минулого“.

Хоч важко так надто оптимістично дивитись
на досягнення цієї конференції, бо вона тільки
бухгалтерійно, що так скажемо, усталила пре-
длімвар репараційних оплат, то всеж вона в
великим кроком вперед на шляху до ліквідації
чисто матеріальних наслідків великої війни.
Тільки кровом, бо ці наслідки можуть бути злі-
квідовані рахунково щойно за десятки літ. За
те моральні наслідки великої війни не дадуться
мігнутувати адекватно ніколи, бо вже сама істо-
рія політичного й економічного життя держав і
народів по великій війні не випресить їх ніколи
зі своїх скрижалів.

Щож такого сталося в Гаазі? Повоєнні т. зв.
мирні договори версайський, тріанонський та
інші, диктовані переможцями, наложили на по-
біджених вепомірковою великі карні санкції як
політичного так і економічного характеру. Най-
більше драконовськими були ці санкції у відношен-
ні до Німеччини. На неї наложено головуючій
суми т. зв. воєнних відшкодувань, іншими сло-
вами: нечувану й невидану в історії контрибу-
цію, що придала була Німеччину на цілі де-
сятки літ важким росторощуючим татарам. Роз-
міри цих т. зв. німецьких воєнних відшкодувань
були такі величезні, що аж для неї непосильні.
І хоч як завзято переможці шукали всяких за-
собів, якими можна було ввезекувати з Ні-
меччини контрибуцію, то їм це не вдалося. Вкін-
ці вони були примушені піти на уступки, тобто
відступити від первісних постанов версайського
і споріднених йому договорів. Таким чином дія-
що етапами: спершу до плану Доза на репара-
ційні сплати, далі до плану Юнга і накінець до
обговореної гааської конференції. Всі ці етапи
формування репараційних зобов'язань і сплат по-
біджених, отже не тільки Німеччині (вона тіль-
ки найбільше обтяжена), але й Австрії, Мадяри-
нини та Болгарії, нібито вже закінчені. Кошту-
вало не дуже багато праці, торгів, інтриг і т. д.
А в Гаазі відбувалась завзята боротьба за оста-
точну стабілізацію репараційних сум і їх сплат
не тільки між Німеччиною і Францією, (західні
репарації), але й між Мадяриною та Чехосло-
вацією, Югославією та Румунією, Югославією
і Мадяриною (східні репарації).

Найбільше труднощів було, самоозрозуміло,
з німецькими репараціями. Сильно потрясла у-
часниками конференції історія з відомими засте-
реженнями та умовами д-ра Шахта, директора
Німецького Державного Банку, щодо репарацій.
Здавалось, що приїде до зрівняння переговорів.
Але якісь такі усунуло всі перешкоди і конфе-
ренція закінчила з успіхом. Німеччина добилась
там таких умов: т. зв. репараційну комісію, що
мала провірявати платінну спроможність Ні-
меччини анексер, а її повноваження перелато на
Міжнародний Банк для репараційних виплат;
Німеччина може оголосити мораторію сплат, як-
що вони грозили економічною руїною для дер-
жави; Мадяри, Бангиможе брати за увагу по-
демі при сплатах для Німеччини, чия вона за-

пропонує; колиб піднесено заміт, що Німеччина
зловільно не виконує своїх платних зобов'язань,
тоді цей заміт розглядав би окремий розсудний
трибунал, аложений з 5-ти членів (в. т.м. один
німець). В договорі не передбачені ніякі санкції
на випадок ствердження трибуналом злої волі
Німеччини.

Французькі і їм споріднені політики твер-
дять, що все це поважні уступки для Німеччини.
Німці твердять у перевазі, що ні. А німецькі на-
ціоналісти кажуть, що гааський договір — це
руїна Німеччини. „Горе побідженим“ — кли-
чуть вони з боєм до своїх однодумців і заклика-
ють їх до оборони батьківщини перед руїною

Довготрива чеський керівництво заковононої
політики д-р Бенеш висловився про підсумки
гааської конференції ось як: „Крім справи роз-
абоєння розв'язано там всі великі повоєнні про-
блеми європейської політики: ліквідація війни
майже закінчена і Європа зможе бодай деякий
час відіхнути від політичних проблем і повно-
му значінні цього слова, хочби я не всі туглощі
шезли. Тепер прийдуть на перший план чисто
господарські та фінансові проблеми міжнарод-
ної політики“.

Д-р Бенеш, як репрезентант повоєнної дер-
жави, який теж перепавав немало з репараційних
грошей, має зі свого становища може й рацію.
Але невже Європа не матиме напівпаду ніяких
більше пекучих і актуальних політичних справ
до поладнання? Підходячи до справи об'єктивно,

Про положення на Закарпатті.

(Спостереження чеха із Закарпаття.)

V.

Коли хтось писатиме колись історію чесь-
ко-українських взаємин на Закарпатті, то безпе-
речно найбільш уваги присвятить тій році, яку
в них віврала чеська поліція. Ми, чехи, люби-
мо чванитися часом нашою демократичністю,
самі не помічаючи всього її примітивізму і, я
сказав би навіть, вульгарності. Істотність демо-
кратизму ми бачимо в упрощуванні відносин
між начальством і підлеглими, забуваючи, що
правдивий демократизм у признанні принципів
народництва й перевенні їх у життя. Мене,
напр., зовсім не зворушує, коли я бачу, скажім,
ужгородського поліційного директора за од-
ним столом із його детективом у пивній коршмі
проти ОО. Василія, хоч сам директор, а знаю,
цілком певний, що він через це саме високої мі-
ри демократ. Колиб п. директор був перенятий
тією основною тезою всякого демократизму,
що не народ для нього, але він для народу, то
я радо визнавав би таку демократичність. Але там,
де проголошено, що закарпатські українці (на-
род) не люди, а „багани“, із яких можна й тре-
ба переводити всякі експерименти; там, де ці
експерименти переводяться при допомозі ареш-
тів, залякувань і поліційних пендриків, — там,
вибачте, демократизм і не зачіпався. Таке прав-
ління правдиві демократи звуть просто бру-
тальним поліцейським режимом.

Директором закарпатської поліції є п. В.
Воглідал, — фігура на закарпатському небо-
склоні варті того, щоб біля неї зупинитись
трохи довше. Це не стара людина, друг і при-
ятель. Своїше, Гаваша й їм подібних, великий
симпатик мадляр і навіть член мадлярського каси-
на, делікатний в обходженні й терпкий у своїй
службовій чинності — цей типовий репрезен-
тант старої ракушанської школи, зробився
справжнім цариком у нещасній, гарній, як квіт-
ка, але убогій, затурканий країні. Благословити
закарпатських українців своєю діяльністю п.
Воглідал почав ще за доброї пам'яті вісегувер-
нера Еренфельда, і коли за тих часів і трапля-
лося щось таке, що викликало в населенні обу-
рення й нарікання на чеську владу в особі такої
прекрасної людини, як Еренфельд, то причиня-
вся до цього завжди ніхто інший, як п. Воглідал,
що своїми уповноваженнями й вчинками тво-
рив, як то кажуть, державу в державі. Ходили
свого часу чулки, що це він і „спік“ п. Ерен-
фельда з посади вісегувернера, зловрадно посмі-

хаючись, коли громадянство з жалем прашало
гуманного й розумного адміністратора, що був
ширим приятелем акарпатського населення.

З появою на Закарпатті п. Розсипала, Во-
глідалові відкрилося широке поле приложень
його поліційних талантів. Колиб мені спитати,
кому мусить республіка завдячувати туя бе-
зодню ненависти й ворожости, що повсталася се-
ред закарпатського населення до нас, чехів, то
я, не загаючись, відповів би: директорові полі-
ції, п. Воглідалові. Те, що п. Розсипала вище-
пущав у тиші свого кабінету, а п. Своїше пода-
вав до відома широкого загалу в своїх „Под-
карпатських Гласах“, п. Воглідал завзято пере-
водив у життя, йдучи до мети пробіом, не за-
гаюючи ні на-що. Досить згадати ще свіже в па-
мяті закарпатського населення змасакування
поліцією мешканців одного села під Берегоном,
або масові труси й арешти в с. Великий Бичків,
щоб мати погляд на методи п. Воглідала.

Воглідал — людина широкої натури. Деся
у центрі — в Празі чи в Кошичах, скажемо, —
він почував би себе серед культурнішого насе-
лення звязаним у своїм поліційним розмаху й
творчості. Темна-ж, залякана ще мадьярами,
Закарпатська Україна давала його поліційній
енергії безмежний простір, тим більше, що за
спинною свого патрона він почував себе безкар-
ним. Не диво-ж, що коли, за його великі за-
слуги на ливі приборкання й без того приго-
ломшеного духу „баганів“, центральна влада
хотіла підвищити його перенесенням до Ко-
шиць, то він рішуче відмовився.

Широка натура п. Воглідала потребувала,
звичайно, й створення відповідного апарату.
Це байдуже, що Закарпаття, не вважаючи на
безпросвітну свою темряву, не видає стільки
злочинів, як інші землі республіки. Злочинств
мало, то треба їх вигадати. А для цього по-
трібний великий поліційний апарат. І він його
створив. Там, де навіть мадьяри свого часу об-
ходились кількома поліційними агентами, п.
Воглідал удесітерив їх. Не далеко відступають
ужгородські обивателі від дійсності, коли
гаузуючи з нас, чехів, кажуть, що неза-
баром на кожного ужгородця припаде окре-
мий детектив. Ця поліційна „шпана“ не дає про-
сто спокою мирному громадянству, особливо
коли він українець, та, боронь Боже, ще й емі-
грант, а коли на нього звернух а своїх газе-
тах увагу. Своїше чи Гаваш, — досить такий

обидатель прокляне й час, коли його мати на світ повилала. За всяким отаким Богдідаловська твардія ходить, наступаючи йому на п'яти, стегнута почамі й диями, зазирає у вікна, зупиняє на вулиці для перевірки легітимай, по коршмах зазирає в кухню з пивом, по каварнях записує, які газети обиватель читає, вдирається у помешкання під вигаданим претекстом, намагаючись дізнатись, що обиватель робить у себе вдома, слідкує, з ким він зустрічається й хто його навідує, пильнує за листуванням і т. д. й т. д. Винахідності Богдідаловських агентів у справі стежи не має меж. Коли намічений до виконання із Закарпаття бідак і всеж таки не має за собою поважних „злочинів“, то на обов'язку цієї поліційної агенції — вигадати їх і подати начальству. Розслідув і перевірки не практикується: детектив безгрішний і непомилливий. Зогляду на заборону „українізму“, деякі навіть окремі слова набрали одіозного значіння, й нечеське населення вимовляє їх, озирнувшись терше. Варто зам, коли ви не чех, напр., голосно вимовити десь у публічному місці слово „чехи“, або „українець“, як в тую-ж мить помітите, що звернули на себе увагу якихось молодих людей: ідуть вас очима або, влаючи байдужних, дослухуються, чи не лаєте ви чехів, або чи не хвалите українців і т. д. Остерігайтесь ходити до театру на українські вистави: не рекомендується навідувати кіно „Україна“, бо воно належить „Просвіті“, яка сілю в очах адміністрації; ліпше, коли сидітимете в хаті й не ходитимете на концерти, гуляння, походи й т. д. публічні зборища, бо потрапите на чорну листу в царстві т. Богдідала, хоч дозвіл на всякі ті славності дає ніхто-ж, як він (демократизм!).

Для театрів, кіно, перетяжених і без того податками, Богдідаловська поліція — це просто бич Божий, бо не задовольняється одним звичайним місцем для поліційного комісара, але вимагає їх кілька, бо й агенти мають досить дозвілля і хочуть розривки, а часом і жінка й діти. Спробуйте не означити спеціального й для них місця — миттю це відчуєте. Закон?.. Але закон не про них писаний: вони кермуються у своїх вчинках, рішеннях і поступованнях не законом, а самоволею. Я свідомий того, що колиб чех із Праги міг прочитати ці рядки, то похитав би неймовірно головою: помилився, мовляв, — пише про СРСР, а запевняє, що це на Закарпатті. Що-правда, тяжко повірити, щоби таких поліційних метод вживали й у нас, у демократичній Чехословенській, хочби й у найбільшій його закутині. Але пойдіть, поживіть у нас з місяць і придивіться пильненько збоку — в Ужгороді, в Берегові, в Хусті й т. д.: ко-

EUMIG HARTLEY - то найвища класа!!!

Незрівняний в своїй доброті! — Велика селекційність! — Велика сила і ідеальна чистість в дборі! — Вилучує під гарантією фабричну локальну статистику!

Остані листів а подією свідчать про нечуване прямо пробове, значіння цього радіоного апарату на поді радіоної техніки, тому купуйте лише EUMIG-HARTLEY 4-ламповий радіоный апарат!

Генеральне представництво

ЛЕВ І ГЕНРИХ АППЕЛЬ
Львів, Леґіонів 1. Телефон ч. 458 і 459

ли ви спостережливий чоловік, то відразу зауважите, що ви не в закономірній Чехії, а ніби десь у кольонії. Бо не тільки поліція, але й увесь режим наш колоніальний.

Послухайте, що говорять про своє становище інтелігент-обиватель не-чеської народності. Читаємо ми, каже, про більшовицький режим у б. Росії й мимохіть порівнюємо із своїм: єдина ріжниця хіба в тім, що тут людина може бути певна, що коли вона нікого не вбила, то її не пошлють на той світ. А решта — те саме: той самий безпардонний, безпідставний нагляд за кожним, хто не мав щастя народитися чехом, те саме читання в душах, те саме насильство, та сама невпевненість за свою недоторканість і навіть за свою фізичну цілість, коли на тебе звернено увагу й не дай Бог арештовано.

Алольф Свобода.

В роковини 22. січня.

Святочне засідання в УНДО.

В середу 22. січня 1930 р., як у роковинний день проголошення в 1919 р. української Соборності в Києві, відбулося в домі Українського Національно-Демократичного Об'єднання при вул. Костюшка святочне засідання присутніх у Львові членів Центрального Комітету Об'єднання, послів і сенаторів, запрошених членів партії й українських львівських громадян, присвячене великому київському національно-політичному й правно-державному актові з 22. січня 1919 р.

По відкритті засідання ред. В. Мудрим святочний, незвичайно змістовий реферат про вагу акту з 22. січня 1919 р. виголосив красномовно посол Остап Лупський. Цінним рефератом пос. Лупського, якого всі вислухали з великою увагою та приємністю, вичерпано порядок цього засідання, яке закінчилось в год. 7.30 вечером.

Митрополит Андрей як станиславівський єпископ.

(З нагоди його 30-ліття на митрополитом престолі.)

П.

(Докінчення.)

Як сказано, були то часи, коли мало було української інтелігенції в Станиславові. Аби дістати більше інтелігентних сил до Станиславова, задумали ми старатись про українську гімназію. Зібрали ми підписи родичів, що їх діти адали до 1-ої кл. гімназії і внесли подання про українські паралелі в гімназії. Подання того не влягло під увагу.

Тоді ми внесли петицію до сойму на рука наших послів а томатанням української гімназії в Станиславові. На тій основі була в соймі велика боротьба, але для нас безспішна. З тої причини оснували ми в Станиславові філію Українського Педагогічного Товариства і на перших зборах порішили, що товариство має внести на руки нашого єпископа внесення в справі української гімназії в Станиславові.

Новий єпископ прийняв депутацію дуже так і заявив, що петицію внесе, а як член соймової пільної комісії вживе всіх своїх впливів, аби Станиславів дістав українську гімназію. І з поречення того виявився вповні. Внесення поставив у соймі, а опісля враз з усіми українськими послами обстоював за ним так довго, аж поки не досягнуто української державної гімназії в Станиславові.

Велике вражіння зробив також перший архієрейський лист владика до духовенства в станиславівській єпархії. Писаний він в народній мові, ширі й сердечно. Владика згадував, що попередники, його своїми єпископи й митрополити Шептицькі, були вірними синами свого народу і він чується й хоче бути теж невідторгнним із своїм та всі свої сили посвятити нашої першій і нашому народові.

Щоб налязати зв'язки з українською громадою, аложив новий владика візити в українські домах, а ми, бувші станиславівські й тодішні гімназійні ученики, не забули йому того, що між іншим відвідував він і нашого любого професора української мови, Андрея Шахновича, а спеціально бував у нього в часі довгої його і такої недуги (що закінчилася смертю), приносячи йому все потіху й розраду.

На церковному полі був новий владика штурмуваний. Щоб обанайомитися зі станом шкільництва, відтупував він сам особисто науку

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ.

16)

Сміх землі.

— У такому разі я беруся до роботи. Прошу вибачити.

Пошепталася з братом і пішла до Голди, а Семенюк на вулицю.

Голянівський підвівся й почав ходити по кімнаті. На самоті думки яснішали. Та-ж він мав сьогодні довідатися про Ліду. Мав зайти до неї, розпитатися, Лаяв себе всіма російськими чортами, які так добре надаються до подібного вжитку. Нарешті почав нервуватися.

Увійшла Олена, розсміхнена, як весна, а вірками в очах і співом соловейка в голосі.

— Нудитесь? Ще хандинку! Як ваша ласка, поміжте мені поставити стола на середину кімнати.

Взяли стіл з протилежних боків і мимоволі ганяли одно одному в вічі. Олена засміялася.

— Вводимо трудову засаду в виховання золотої молоді Луцька.

За хвилину стіл був накритий білим обрусом. По ньому, як на рух мага, розставили тарілочку, тарілки й інша посуда. З'явилася пляшка вина, що П десь роздобув Семенюк, та різна перекуска. І нарешті — китиця квітів.

На Голянівського повіяло затишком. А біленький обрус, який завжди впливав на нього так магично, відразу настроїв його на краший тон.

— Найбільший клопіт маю з самоваром, — всміхнулася Олена, — не хоче сам йти на стіл.

— До послуг, — відгукнувся Голянівський.

Обое сміялися, дивлячись на великий, страшенно пухлятий самовар, позичений у Голди. Своїми піднятими угору вушками нагадував дитину, що простягає до мами рученята й просить її взяти на руки.

Взяли його обое. Але самовар захитався в нього полився окріп.

— Прошу поставити на підлогу, — гукнув Голянівський, — бо він вас заварить.

Схопив самовар сам і вимішав на стіл.

— А тепер прошу до столу, — заявила Олена.

Голянівський сів проти Олени. Її проміннясті очі облявали його чимсь гарячішим, ніж самоварний окріп. Раз-ураз виблискували над столом П відкриті точені руки з якими на літтях. Йому здавалося, що він навіть відчуває віддих П грудей. І потрохи почав пиятіти.

Решту зробило вино.

— Ні, — думав Голянівський, — „ідеальна селянка“ — за слабе окреслення. Краше: „квітка української землі“.

Семенюк про щось весело оповідав, а вона сміялася своїм дзвінким сміхом, перетворюючи нудну парубочку кімнату в якийсь райський закуток.

Семенюк глянув на Голянівського й всміхнувся.

— Чого так лукаво?

— З П сміху.

— Так, так! Це теж сміх землі, — захоплено вигукнув Голянівський, — тільки сміх весняний, сміх радости життя! О, якби ви знали, — звернувся він до Олени, — яких різних родів сміх землі я чув в останніх днях! Аж мороз проходить по шкірі.

На мить лице його захмарилось. В вухах пролунав сміх селян, сміх напів божевільного Намогильного, сміх вуличних „ділотики“.

— Сміх і плач — два крила людського духа, — зауважила Олена, — на них лише людськість і може піднятися в небесну височину. Навіть фізіологічно плач і сміх є дуже близькі: сміх може викликати сльози, а сльози можуть перетворитися в спазм і божевільня.

— Бачу, ви вмієте не тільки божественно сміятися, але й зводити з неба на землю божественні думки. А тому за здоровля ідеальнішої селянки... квітки української землі!

Семенюк засміявся:

— Не біяся, кажи: селянки.

Голянівський чомусь почервонів. Всі сміялися.

— Дивна природа дічат, — подумав Семенюк, дивлячись на сестру: в ті часи, коли дозрівають для подружжя, скільки в них і ідейності, і розуму, і філософії. А до шлюбної...

Семенюк курив папіроску й в хмарині диму й виної пари про щось думав. А Голянівський у той час пересів ближче до Олени й „крутив“ їй голову.

— Я дивуюся, — голосно говорив Олена, кидаючи погляд на брата, — сучасних мушкетерів! Пролили стільки своєї крові за Україну, віддали стільки голів і так мало вимог ставлять жінкам. Неначеб жінки не повинні бути такими-ж відповідальними членами громади, як і мушкетери. За зраду, за байдужість до громадських справ вони мушкетерів п'янують, навіть намагаються. А жінкам неначеб було вільно, аби було намазане личко та гарна спідничка. Чому ж так?

Голянівський міцно стиснув їй руку.

— Схилю голову перед вашим суворим судом. Наш час потребує українок як не героїнь, то активних і свідомих діячок. Це справжній голос окріваної землі. На шибеницю нас!

— То за легка кара! — лодав Семенюк, — краще оженити.

XXII

Після вечері вийшли на прохід.

Над Луцьком уже ясніла розміряна воляська ніч. Щось у природі шепотіло казки про вічні ідеали, про сльози матерей, які десь у хатках оплакують своїх синів-героїв, про кістки розсипані по полях, про вічне кохання на хатах, що відживляються цією кров'ю, сльозами й обстаками...

Семенюк ішов позаду й думав про те, що так несподівано навіяло на нього сестра. Голянівський з Оленою йшли поперед усього розмовляли. Ось Брацька церква, місто на Глушню, погруддя, замок Любарта, вулиця Богдана Хмельницького.

— Електричні очі луцької ночі, — прошептував Семенюк, — збляють нас до рану.

— А п'яний „Стир“, — як кажан, ввечері від нас чекає, — докінчив Голянівський.

(Продовження буде)

Сільсько-господарська освіта.

Курси в школі „Сільського Господаря“ в Коршові біля Коломиї.

Дня 28. грудня 1929 р. в школі „Сільського Господаря“ в Коршові закінчилися другий курс продуктивності сільсько-господарських тварин, який мав на цілі підготовку в аерію чергу контролерів молочності для праці в Секціях годівлі і плекання молочної худоби та Секціях охорони тваринної продукції при кружках „Сільського Господаря“ та молочно-господарських кооперативах.

Курс покінчило 20 кандидатів з повітів: Бібрка, Городенча, Коломия, Станіславів, Товмач, Рудки і Жовква. — Наука на курсі велася під доглядом управителя школи „Сільського Господаря“ в Коршові інж. М. Памаша, який рівночасно вчив годівлі і плекання сільсько-господарських тварин, молочарства та скотарського книговодства. — Д-р М. Дереш, вет. лікар в Отині, викладав сільсько-господарську ветеринарію, д-р Левинський, начальник відділу „Маслосоюзу“ в Коломиї, про організацію кооперативного молочарства, інж. Дмитренко, повітовий агроном у Коломиї — про управу сіножатей і пасовищ, радник Кобринський В., почесний член „Сільського Господаря“ — про пасічництво, інж. д-р М. Холевчук, зоотехнічний референт „Сільського Господаря“ про способи побільшування тваринної продукції.

Практичні справи переводили курсанти в оборі „Маслосоюзу“ і місцевого пароха о. Залудського та у місцевих сільсько-господарських кооперативах.

Курсанти мали змогу познайомитися всесторонньо зі способами побільшення тваринної продукції та її організацією. Значна їх частина, бо 12 курсантів, відбули курс власними коштами, а 8 кандидатів були вислані кооперативами, як будучі контролери молочності.

Тому, що в цьому році намічено zorganizувати біля 50 секцій годівлі та плекання молочної худоби при кружках „Сільського Господаря“ та молочно-господарських кооперативах у краю, „Сільський Господар“ відкриває з дня 10. лютого 1930 р. третій курс продуктивності сільсько-господарських тварин у власній школі в Коршові.

План навчання на третьому курсі такий самий, як і на другому курсі продуктивності сільсько-господарських тварин. Від кандидатів на курс вимагається покінчення щонайменше народньої школи, вправного числення та читкого письма, що є потрібним до ведення скотарських книг.

Першенство у прийнятті на курс мають ті кандидати, що окрім народньої школи, мають покінчені сільсько-господарські школи або курси, або й ті, що з якихнебудь причин не мали можливості покінчити середніх шкіл, а бажають набути практичного сільсько-господарського знання. Кандидати платять за курс

Счинився страшний крик. Я з переляку впустив з рук величезний, чудної роботи, кришталевий дабанок, який розбився на кусні так, що вода полилася аж до кімнати редакції, на сніг і на сходи. Рівночасно Юзефова, сторожиха, піднявши в гору мітлу на довгій дрючці, яким саме замітала подвір'я, покотилася до нас і почала дикувати на всі заставки і всіма львівськими „діалектами“. Ситуація була вельми критична, та дай Боже, царство небесне редакторів Барнівському, який взяв свого кольпюртера в оборону, дав „відмі“ Юзефовій чи не дві шістьки в руку, а нам кілька чисел „Слова“ Площанського.

Ми витерли ними сніг і сходи, а в одно забрав я розбитий дабанок. Сумно і невесело пішов я домі. Там розвешував я стрийкові, що зліплю дабанок арабською гумою і він буде знов цілий. Та стрийко виявив їзза шафи якийсь довгий на тростині препарат до обмітування порохів і тежлямуучи Драгоманова: „Не треба тобі конституції — себто панни Мінці — лиш бука і нагайки“. — відмірив мені — подумайте лише! — кольпюртерів! „Діла“ всю вартість і ціну за кришталевий дабанок, який я тілжів і „замилування“ до дівчини і преси носив аж до редакції.

„Воліючи“ в дословній того слова значині, та держучися за місце, де висала часом хустинка, вибів я з кімнат, щоб піти до... Полтва. Та під дверми стояла з пальцем на устах та хлипаючи очками моя Мінця.

Обходив і я різні ювілеї як 30 ліття напрукування в „Ділі“ могого першого архітектору „Рекрутки“, та срібного весілля (Мінця вишлася за саякаря і має нині три кам'яниці) але найбільше вболоса в мою пам'ять п'ятдесятліття моєї кольпюртажі в „Ділі“ при знаменитій моїй львівській пам'яті, котра датає мені не тільки: хто, але і де бив і то рівночасно тому...

30 золотих, а за приміщення і прохарчування в школі за цілий час тривання курсу 100 зол.

Пригадаємо, що контролю молочарності коров, не одиникий спосіб для побільшення прибутковості молочного господарства та розвою молочно-господарських кооперативів. Тому Кружки „Сільського Господаря“ і молочно-господарські кооперативи повинні вислати на курс своїх кандидатів, які, по укінченні курсу, переводили би контролю молочності.

Зголошення на курс слати до Краєвого Господарського Товариства „Сільський Господар“ у Львові, вул. Зіморонича 20.

Оплату за курс у висоті зол. 30 треба пересилати до „Сільського Господаря“ рівночасно зі зголошенням на курс. Оплату за удержання платять курсанти Управі школи по прибутті на курс, а саме зол. 50 в день прибуття, а зол. 50 найдалі до 3-ох тижнів від початку курсу.

Кандидати, що покінчать курси „Сільського Господаря“ в Коршові, мають першенство у прийнятті на молочно-господарський курс „Маслосоюзу“.

Бюджетова комісія.

Еміграція. — Каси Хорих. — Обезпечення. — Експозе мін. Пристора. — Промова пос. Жулавського. — Пос. Паліва заповів внесення в справі українських інвалідів.

На засіданні бюджетової комісії розглядали 23. січня бюджет мін-ства праці та сусп. опіки. Референт пос. Куснеж (ХД) сказав, що в рр. 1918—1928 вмігрувало до європейських країн 555 тисяч людей, а до заморських 225.000. За тойже час у Палестину виїхало 39.194 осіб. Ост. року виїхало лише 926 осіб. До Америки м. р. вмігрувало 1.800 осіб. Узагалі за тих десять літ кинуло Польщу 1.080.000 осіб. Найсильніша поворотна філя була в 1919 р., а від 1924 р. в постійний відплив. Емігр. уряд старається здобути нові терени для еміграції. Щодо Кас Хорих, то в їх у Польщі взагалі 243 з 246.000 членів (по обрахункам із 1929 р.). Залежності в Касах виносили до кінця 1929 р. близько 125 міль. зол. Чинить Кас Хорих ост. роками розвинулася дуже. Тепер мін-ство переводить основні зміни в самоврядуванні Кас, бо в більшості Кас понастановлювано комісарів: на 243 Каси Хорих авт. управа має 102, а урядових комісарів в 141. Скарг проти настановлення комісарів було 17, з них подано 8. Побирати експозиції більші, ніж унормовані законом, в недоцільно. Щодо лікування, то мін-ство прийняло систему т. зв. домашніх лікарів. Фінансове положення Кас тяжке, залежності зростають ще більше. Бесідник торкається справи концентрації капіталів обезпечення інституцій, обговорює акцію злочинів резерв обезп. фондів і підкреслює, що на дальшу мету акцію що треба трактувати як частку заг.-держ. акції, основаної на скарг. законодавстві. З такою акцією треба її узгодити, коли має дати країні вислід. Тому, що самоврядування даних інституцій застерігає законами, яких до сі не змінено, сойм визнає уряд, щоб привернув самоврядування та щоб перевів вибори в обезпечення довгочасних заведеннях як і в Касах Хорих.

Після реферату виступив експозе міністр праці Пристор. Він сказав, що від початку його урядування осуджують його діяльність, з чого виходило би, що запропастив мін-ство. Ці закиди, вважає неоправданими. Обов'язки міністра прийняв на себе бесідник в тяжких госп. часах. В дечому стан у його ресорті кращий ніж на Заході. В ост. тижні безробіття аменшилося. Нова філя безробіття перевищила би фінансову силу держави. Із підмог користає 118.000 безробітних. Безробітні дістають по 90 зол. м'сячно. Повстало 46 нових станиць опіки над матір'ю і дитиною. Постійно зростає еміграція до Франції і в Італію, що тамешні емігр. умовили поліпшати її. Еміграція відбувається теж до Бельгії і Канади, а але про те, щоб робітників із Польщі переміняти на власників землі. Тепер уряд вишле гурт емігрантів до Перу, не як робітників, а як колоністів. Новий обезпечення закон на старість змінюється настільки, що границю віку обвижується з 65 на 60 літ. Щодо мешкальних домів, то за п'ять літ можна буде збудувати 25 до 30 тис. мешк. кімнат, яких комірне виноситиме ок. 30 зол. місячно. Щодо Кас Хорих, то міністр не в ворогом їх самоврядування, а розв'язування їх вважає сумною konieczністю. За попередніх урядів були також уряд. комісарі, а за урядування бесідника прибуло їх 31. Фінансовий стан розв'язаний Кас найкраще зясовує ствердження ледоб. Дуже легкодушно теля Каси бачили будувати вел. будинки і ін. підприємства. У Львові зявляється будувати санаторію, а наслідок був такий, що одно ліжко коштуватиме 45.000 зол., а військ. будинок шпиталь, де одно ліжко коштує 12.000 зол. У Бучачі кошти будови вел. будинку передбачували на 60 тис., а зросли вони незначно на 400.000 зол. наслідком некорисної

умови. В Кракові почали будувати шпиталь у невідповідній місці, бо коло заліз. огрівальні. Той будинок треба відірвати. Причиною неможливості знизити рівень успішності в Польщі. Люди не вміють відділяти сусп. інтересу від політичного, не вміють відокремити сусп. праці від партійної політики. Річний бюджет Кас Хорих річно виносить 250 міль. Ці гроші стягуються з населення і не вільно їх легкодушно витрачати. Із трастатів виходить, що в Касах допусналися нечесних помилок, усували пач. лікарів від виплат, виплачували підмоги, яких не треба було платити. В Касах Хорих ааняті були комуністи, директором варшавської Пов. Каси був комуніст. На не становини він дістався, як лише вийшов з тюрми. В листопаді 1929 р. Касам грошей бач. кротно, до якого лише з трудом не допущено.

Після мін. Пристора говорив пос. Жулавський (ППО), що гостро атакував міністра. Він сказав, що комісарі Кас Хорих морально дуже сумнівні. В Пивську комісарем є людина, варана в міс. в'язниці за дезерцію, львівському комісареві доказано пітіонажу в користь Австрії, а Надвірній комісар був показаний за крадіж. Дотеперішніх працівників викидають на вулицю, а на їх місце дають комісарів, що мають 4—5 кас. Бесідник кінчить промову заявою до міністра, що його господарка є лиха. Або міністр увійде на інший шлях праці, або поробить висновки та не своє становини.

Після пос. Жулавського промовляв ще раз мін. Пристор, що опрокидував закиди пос. Жулавського. Описав говоривши ще пос. Янковський (НПР), Стиліський (БВ) і пос. Паліва, що заповів внесення поширення законодавства в справі інвалідів на українських інвалідів із польської української війни.

Засідання протягнулося далі пізно ввеч.

С о й м.

Найближче засідання сойму буде 25. січня, в суботу. На денному порядку м. і. внесення комуністичної фракції, що відмовляє урядові міністра, три звіти бюджетової комісії, нагальні внесення посольського парл. союзу польських емігрантів у справі телефонічного підслухування.

Уряд не годиться на скликання Собору.

Міністр віроповідань і освіти Червінський прийняв 23. січня митр. Діонісія і архієп. Омеля, які зясували йому справу розписання виборів до православного Собору. Міністр сказав, що перестудіював пропозиції йому регуляції програми та виб. ординації планованого Собору, а що найшов у них багато поважних форм. вимагань, прийшов до переконання, що не можна зголитися на скликання проєктованого Собору, в котр'м, крім того, світський елемент не вільно заступлений, а інтереси цілого правосл. населення належно не узгалянені. Уряд може зголитися на скликання лише такого Собору, що справді був би кроком уперед в організації та стабілізації внутр. відносин православної церкви в Польщі.

Морська конференція.

На засіданні львівської конференції Стимсон зясував оборонне положення Америки. Тарді сказав, що Франція окружена морями мусять мати на увазі легкість військ. транспортів і можливість диспонування підчас війни цілою збройною силою. Меклональд зясував у зам. інсульту потреби В. Британії, що вимагає спец. потреб маринарки. Гранді сказав, що Італія схильна до морських обмежень, однак екон. положення Італії вилить, щоб ніка есп. конт. держава не була сильніша від неї.

Радіостанція у Львові.

Львів матиме свою радіостанцію. Покищо працює тут провізорична, яка вже в найближчій буд. ліній підне нормальну передачу служб. Радіостанція є двохкратно сильніша від краківської. До неї виконуватиме свою функцію тимчасово аж до викінчення великої відрядної станції на 18 кіловатів з власною струєю. Вона має бути викінчена при кінці липня, на площі Східних Торців.

Історія будови цієї станції не є проста. Вона зявляла з цілою низкою технічних проблем, якіми правлять радіотехнічні заведення університету в Львові. Сама там запланована установка апарату тимчасової в проєктованій станції. Директор станції, оповідає учора представникам львівської преси дуже цікаві подробиці про іраню довоза цього культурного діла. „Польське Радіо“ в Львові, приватним концертом, який належить до

Трибунал поставив суддям присяглих 32 питання, після чого оборона поставила внесок, щоб поширити одне питання в цій справі, що Гіларія Покирко, вбиваючи Філіппа Гринця, діяв під впливом неопорного примусу й аф. Цей внесок трибунал відкинув. Оборона поставила другий внесок, у тім напрямку, що такий гурток парубків у Вербіжі ще не мусить бути у В. В. О. Цей внесок прийнято, після чого промовляв прокуратор. У своїй довгій промові прокуратор намагався довести, що тут мається до діла зі злочином проти § 58, державної зради. Головним винником проти § 58 є Володимир Покирко і Гринь Шимків, бо вони організували у В. В. О. а решта лише виконувала їх накази. Володимир Покирко, це найсильніша індивідуальність серед обвинувачених. Він дуже добрий учень, пильний, адекватний, ніколи не тратає часу на забаби, а весь вільний час посвячував самоосвіті та організації й освідженню сільської молоді в національному дусі. До своєї помочі вибрав він собі Гриня Шимкова, який мав найбільший вплив серед парубків. Вони обидва зорганізували у Вербіжі у В. В. О. для підготовки боротьби проти Польщі. Володимир Покирко мав великий вплив на парубків, що примушував їх перестати пиятувати і курити, а щодня складати по 10 сотників на закупно яблук для у В. В. О. Щоби парубків підтримати на душі, Володимир Покирко промовляв, що їх організація не відокремлена, що у В. В. О. є в цілім кося і що в слушну мінуту цілий український нарід повстане під проводом у В. В. О. до боротьби проти Польщі. На зборах говорено також про Басарабів, Атаманчука і Вербицького. — Прокуратор доказував, що організація у Вербіжі не була найвою забавкою у політику, а небезпечною шабкою, яка у критичній хвилині могла накоїти багато лиха польському населенню і владі в Сокальщині. Прокуратор заявив, що у всякому разі в той час, як загравлять труби, або залезуть заводи на сигнал до українського повстання, він не хотів би сидіти в шкурі поліціянтів зі Сокаля. Ці слова прокуратора збудили веселі настрії серед сокальських поліціянтів, що як свідки були присутні на салі.

Прокуратор певний, що Гриня Шимкова вбито з наказу у В. В. О. з політичних мотивів, як невинного чоловіка, що перешкадавав роз-

виткові у В. В. О. Вбивство має зв'язок зі злочином проти § 58, про державну зраду. Гіларія Покирко не мав причини бути зазлісним на Настю Шимків, бо вона любила тільки його, була ватіна від нього 6 місяців і навіть останнього вечора перед убивством Філіппа, брат Насті, Гринь Шимків застав Гіларія на любовній стрічі зі сестрою Настею, вигнав його з хати, вилаяв, що він його сестру любить вміє, а вбити Філіппа і виконати наказ у В. В. О. не вміє. Зараз після цього Гринь Шимків дав Гіларію Покирко револьвер і ліхтарик та казав убити в столоті Філіппа, що Гіларій і виконав. У поліції в Сокалі Гіларій Покирко без примусу признався, що убив Філіппа з наказу у В. В. О. і що Гринь Шимків та інші члени організації двічі намовляли його до цього вбивства, а він послухав аж третього намови. Аж по 6 місяцях вийшов обвинувачений винував для свого вбивства любовні, а не політичні мотиви.

На закінчення промови прокуратор говорив про польсько-українську неагоду і боротьбу, яка на його думку скінчилась на віки 1919 року і тому суд присяглих повинен строго покарати тих фанатиків, що під впливом української еміграції за кордоном, хочуть викликати нову польсько-українську війну. Далше промовляли оборонці. Присуду можна оподіватись завтра.

Зі спортивного життя.

Гаківка: Україна-Лехія 1. Б 3: 2 (2: 0, 1: 1, 0: 1).

Свої перші змагання за мистецтво Б-кляси, а тимчасом і 2 цінні пункти, виграла Україна заслужено, хоч і з великим трудом, бо противник її був ліпший з минути на мінуту і при кінці загрожував дуже поважно воротам української дружини. В Україні виявилася дуже слабою оборона, що града неміло, створюючи перед власними воротами багато небезпечних ситуацій. Воратар в загальному вдовольня, добрий був теж напад, хоч йому бракує ще багато до обопільного порозуміння й зігнання та до цілноти стрілів. У Лехії вирівняні всі часті. Склад України такий: Скрипій — воратар, Грешук, Лішинський — оборона, Петрів, Динь, Труш — напад. Голі для України стрі-

лили: Динь 2 і Петрів 1. Суддя п. Сабатовський, видів до 200.

В неділю 26. п. м. в год. 2:30 попол. відбулись на леді (гриші) „Гданськ“ при кінці лед. Листопада гокейові змагання за мистецтво Б-кляси між Україною і Погонєю і Б.

Українське спорт. т-во „Пролом“ у Станиславові.

Під кінець грудня минулого року основано в Станиславові українське спортивне т-во „Пролом“. До виділу між іншими увійшли: проф. руханки Осип Заславський і чл. фіз. „Зем. Банку“ п. Мартиниць Теодор, дир. виділу львівської „України“. Вже сама присутність двох вище згаданих громадян дає за поруку, що нове т-во, якого відсутність у Станиславові давалася особливо болючо відчувати, під їх проводом буде як слід розвиватися. В першій мірі покладено головну вагу на створення дружини копаного м'яча на взір Спорт. Т-ва „Україна“. Виділові пошастилося стягнути наших гравців з польських клубів і склад першої дружини вже встановлений. Дальшою журбою виділу є постаратися про вирад для копунів і створити по можливості другу і третю дружину. Тут черга вже за станиславівським громадянством. Обовязком його є вписуватися якнайчисленніше в ряди „Пролому“ і тим допомогти йому до скорого розвою. При т-ві рятяться секції різних ділянок спорту, тому кожний українець, старший чи молодший, нехай не відказується від золото-срібної відзнаки „Пролому“ і нехай вступає в його ряди.

Український спортивний клуб „Богун“ у Добромилі.

Українська спортова молодь Добромиля постановила оснувати своє власне т-во, а не тинятися по чужих клубах. На жаль, перший статут спорт. т-ва „Богун“ воевідство відкинуло. Тепер оснуванням т-ва займається х-р О. Утриско і внесено вже вадруге статут до затвердження. Думаємо, що цей статут воевідство вже затвердить, бо він є точною копією затвердженого вже статуту іншого нашого спортивного т-ва і таким чином наша молодь у Добромилі зможе гуртуватися у рідному спортовому товаристві слідом інших міст.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр:

П'ятниця, 24. січня, год. 7:30 вечором „Мамуся на відданні“.

Субота, 25. січня, год. 3:30 пополудні „Графиня“.

Субота, 25. січня, година 7:30 вечором „Мамуся на відданні“.

Малий Миський Театр:

П'ятниця, 24. січня, год. 7:30 веч. „Міреда Ефрос“. (Гост. виступ В. Семашков.)

Субота, 25. січня, год. 7:30 вечором „Міреда Ефрос“. (Гост. виступ В. Семашков.)

Театр реві „Гонг“ — в салі кіна „Колосей“:

П'ятниця, 24. І., „Ранашка в Гонгу“.

Дві вистави: год. 7:30 і 9:30.

Субота, 25. І., „Ранашка в Гонгу“.

Дві вистави: год. 7:30 і 9:30.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Співаючий скітун“.

КАСІНО: Предивна брехня Ніни Петровни (Бригіда Гейма).

КОЛЬОСЕН: Гроза смерті. Летун у сокузі.

ЛЕВ: Любовний шепіт ночі (Лілі Да-говер).

МАРУСЕНЬКА: Граф Монте Хрісто Піката графа Монте Хрісто (обі серії разок).

ОАЗА: Жінка в тигровій плащі. Пат і Патажон в Азії.

ПАЛЯС: Звукова фільма: Корабель ко-ведіантів (Лявріа дж. Пакіте).

ПАН: Воєнний вірши.

ПАСЯК: Чи Еді Польо провинився? ПРОМІНЬ: Колави.

СТИЛЕВЕ: Місто насаход (Молжухін).

ФАТАМОРГІЯ: Місто котання (Іван Петрович).

ХИМЕРА: Королівська любля.

УТІХА: Оста іній сні.

Програма радіо.

Субота 25. І. 1930.

Варшава (1411,7) 17:45 Концерт для дітей Гельсінгфорс (221,4) 19:35 Танкова музика. Ляйпціг (259) 19:30 Концерт мажорістів. Лондон (356,3) 22:35 Військовий концерт. Берлі (418) 19:00 Воєнні пісні, співає Менсінг. Стокгольм (436) 18:45 Кабарет. Рим (441) 13:00 Радіоквінтет. Прага (487) 21:00 Популярна музика. Відень (516,3) 18:15 Концертна академія. Будапешт (530) 19:30 Концерт на користь сліпих. Москва (825) 15:30 Камеральна музика. Ленінград (1004) 14:30 Грамофонні п'яни. Харків (1304) 18:30 Вечірній концерт. Париж (1725) 10:00. Концерт Консерваторії.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГДИННИКИ тільки найліпших фабрик прензійні продає за готівку і на гати від десятих літ з найліпшою стороною знає фирма Іван Зельтен-райх, Львів, п. Марійська ч. 3 1002-33

ОДРУЖИТЬСЯ хочби з бідною по-стійної алачі інтелігентною адо-ровий, середніх літ, шкільні відасник фабрики. Поважні листи без фотографії а повною запоукою табиі приймас в чужности: Цукорня Федусевича в Коломи, для А. У. 1249 9-10

ГОДИННИКИ „Zenith“, „Longines“ та-кож біжутерія власного виробу, по-ручає: Домбровський й „П'юа-ажєвський, Львів, (Готель Жоржа). Догадні умови 1195 3-2

ДЛЯ ЕКСТЕРНІСТІВ (ок), що ада-ють гімназіяну матуру в осінньому терміні 1930 р. пірничий репетиторійний курс з усіх наукових предметів. — Зго-домшення приймас негайно. „Освіта“, Львів, вул. Мілковського 11. від 12-1 17-8. 1327 1-4

СТАЛА ЕКЗИСТЕНЦІЯ! Шукаємо за-ступників до продажу державних облігацій, премійок і доларівок на рати. Платимо найвищу промізю, зачети на кошти подорожей, крім цього при со-вній праці платити, Касу Хогін. Пен-сійний Фонд і стада платню. Переся-дало точні місячні розписання. Згодо-шення: „Новоствіт Уніі Кредиторів“, Львів, Сикстуська 8, тел. 9-98. 1319 2-3

УКРАЇНСЬКІ марші Ярославенка на фортепіано по во. 1:50. 1258 4-5

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Д-Р ЕВГЕН ДУРДЕЛЛО

бувм. лікар загравничних хвороб, спеціаліст сиринх, венеричних і сексуальних хвороб та лікарської косметики ординує від 8 10/2, 14-18. в неділі і свята від 10-11. Гірське сонце. Вазопор. Діатермія. Крпю-терапія. Сепараткові почекальні ЛЬВІВ, вул. Поточного ч. 11. І. п. 826 Телефон 65-87. 62-2

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Сикстуська ч. 17. II. п.

Скріплювання хитаючих зубів плом-бування й винищення зубів, без болю. Штучні зуби в кавчуку і золоті після найновішої системи. Пациєнтів а провін-ції полагождуеться в найкоротшому часі. Ц. І. Урядовим і студентам значна зниж-ка. Полекції в сплатах. Тел. 65-73.

ПОЗІР І

Ще в цьому тижні виходить з друку книжка посла Володимир-ра Целевича п. н.

„Громадська Самоуправа“

Практичний порадник про громадські й самоуправні бюджетові й подат-кові закони зі зразками замітів, від-кликів і жалоб.

Необхідний підручник для кожного громадянина ра-дного.

З заволеннями сід спішитися, бо налад невідкий. Заовляти у вида-вничій кооперативі

„НАЦІОНАЛЬНЕ ОБЕДНАННЯ“, Львів, вул. Костюшин, ч. 1 а. 1324

Спеціаліст ледів, легенів, серця і жолуза

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

1206 Пересвітлення Рентгеном. (5-2)

НАКЛАДНЯ SCHERL у БЕРЛІНІ

поручає слідуючі свої видання: Berliner Lokalanzeiger, Der Tag, Berliner Nachtausgabe, Der Montag, Die Woche, Die Gartenlaube, Filmwelt, Sport im Bild, Scherl's Magazin, Allgemeiner Wegweiser, Praktischer Wegweiser.

Адреса всіх видань така:

BERLIN SW 68 Zimmerstrasse 35-41

В перепиці треба зазначувати:

Ausland-Abteilung, Місяч платності і

Польсь: Банк для торговлі та промисл.

Познань (чекове ко. то в ПКО ч. 200.490)

Почтове ко. то у Берліні: Berlin, № 3.111.

10-1

Гіркий то сміх...

Восні оповідання,

написав д-р Степан Шухевич.

Це найновіше видання Нового

Часу на добром папері в гарній

обгорці на 200 сторін друку ве-

ликого формату.

Книжка написана надзвичайно ші-

каво, а на зміст її складаються такі

розділи: 1. Мобілізація. 2. Висту-

пази 3. Паника. 4. Непорозуміння

5. Перегляд 6. Вперед 7. Діла в

5 турів у пугтарі Білої Вежі 8. Шин-

гуні. 9. Протипасти. 10. Гіркий

то сміх 11. Відпуста. 12. Сіра бу-

то сміх 13. Кіточка 14. Білохві-

стийна 15. Кіточка 16. Зина престо-

ла. 17. Цукор. 18. Гріана небезпе-

ла. 19. Хто має щастя. 20. Такого

ста. 21. На відпочинку.

Ціна книжки 5 зол., параска-

1315

Вислає за попереднім надісла-

ним готівки

„НОВИЙ ЧАС“, Львів, вул. БОГІМІ 4, І. І.

Ширіть наш часопис!

За редакцію „Нового Часу“ Олександр Костик. Являє Видавництва „Спілка“ „Діло“.

З довідки Видавництва „Спілка“ „Діло“ Львів, Ринок 3, 10